

Zeebaarsvissen 24-07-2021

Ja! We konden weer op pad!

Wel wat overleg vooraf want we hadden een zeebaars CLINIC gecheckt, met echte experts van Fauna Hengelsport. Helaas moesten die mede door de corona-perikelen cancellen, maar dat is niet erg. In de loop van de jaren hebben ze ons vaker goed geholpen en bij een beetje flex over en weer vaart iedereen beter in deze tijden. Maar goed, we kunnen weer, mits voorzichtig.

We vertrokken met een man of tien in colonne maar de Maasvlakte om daar op een aantal stekken achter de zeebaars aan te gaan. In wat kleine groepen, want de stekken zijn niet zo groot. De Maasvlakte is ook nog eens een enorme groot gebied, dus je rijdt rustig een kwartier of langer naar je volgende stek. Er is, buiten het vissen, dan ook genoeg te zien, niet alleen imposante havenconstructies maar ook imposante schepen.

We hadden een paar mensen die wat vaker daar op zeebaars gevist hebben en die namen in de groepjes het voortouw.

De groep was vol goede moed en had er echt zin in. We hadden elkaar lang niet gezien en dat alleen al was een feest.

De zeebaars gaf echter nauwelijks thuis. Lucky Bastard of the Day was Buch, die zijn allereerste zeebaars ooit ving aan de Antarcticaweg in het Yangtzekanaal, en dat aan het kunstaas dat hij de vorige dag nog even snel aangeschaft had. Het meest enerverende evenement was een paar fietsers die de hele Maasvlakte over waren gefietst om daar, aan de Antarctica weg, de pont naar Hoek van Holland te nemen. Dan heb je dus al een kilometer of 30 in de kuiten om daar te komen. Die pont gáát dus niet op zaterdag..... Dus kan je weer 30 km terug.... We hebben maar gewacht met lachen tot ze uit het zicht waren.

Maar ja, zeebaars was het doel

De app bleef ook al verdacht stil. Andere stek dan maar. Klimmen en klauteren om met laag water onderaan te komen. Wankelen op de gladde stenen. Gelukkig wist Nico wèl te vangen! Altijd vangt Nico. En een hele mooie ook! Vette maatse zeebaars op een random shad.

De app blééf stil, alléén Bart en Menk meldden dat ze het véél te taai vonden en naar huis gingen. We kwamen de groep van Leon tegen.

Die konden aan het Beerkanaal, normaal een superstek, deze keer ook geen vis vangen, het bleef bij één aanbeet. Uitstroom via het Hartelkanaal van de nog met veel slib gevulde Maas zorgde daar ook voor "dik" water.

We besloten gezamenlijk, bij gebrek aan vis, dan maar stekken te gaan zoeken.

We gingen verder stroomopwaarts in het Hartelkanaal kijken of daar wat te beleven viel, Wéér een hele klim om vervolgens verrast te worden door een enorme hoosbui.... Tamelijk verzopen kwamen we terug bij de auto's waar we besloten dat de winst van de dag gelegen was in het weer eens gezamenlijk op pad te zijn. En niet in de vis, die bewaren we voor de volgende keer....

Gelukkig hadden enkelen van ons passende droge kleding bij zich, waardoor ze er toch nog “acceptabel” uit konden zien. (*red: al stonden ze in die outfit absoluut niet model voor de gemiddelde roofvisgroeper....)

Robbert-Jan